

הערל פרק שמיני יבמות פא.

מסורת הש"ס

(א) לקמן כג: נה. לא. סוטה
יה: גיטין ס: ב. (ג) לעיל סא.
(ב) בכורות (ד) דא. לקמן
סב: ב. (ז) לא. אגוזי עזין.
מייטש ועי' מו' לקמן.
די' כד: (ו) וזמני. עב.
כג: ב. ערלה. ס"ב מ"י.
(ז) ובושע (ד) דא. לקמן
כג: ב. (ט) וירקא (כג).
י: (י) וועגן וואספון בילד. ב.
די' ווארעט וואספון עזין
מו'. די' נאכערט וואספון
סאדערין. די' ווארעט
וואספון וזמני. עב. די'
נאכערט.

הגהות הב"ח

(א) תושב ד"ה ואין וסר
ואוריי משוס דשמעי' סו
דקאמר בברייתא שלא
הכריעו;

לעזי רש"י

מניגרי"י (סינוגרי"י).
חילכה (גרנרניה יוונית,
צמח המשמש לתבלין).

מוסף רש"י

[illegible]

תוס' חד מקמאי

טמא בדם כנשים איז
מיוחד צו הענינים פון
אויף עובר על די קדושה
ועל די תשואה ועל
די טמא פארעם
ופסול לערוע כנשים איז
[בבלי] כעריה כנשים
ונפסל מן הכהונה כנשים
שידוע לאנשים לעלמים
חייב על הכהן ועל
קללן כנשים תשים
חייבים על נזקין כן
מזין כן נזק כנשים
ונקשים והנזק שנגזר
עליו מיד נהרגו כנשים
ונשים וחולק בקדשי
הבית ונשים תשים
ונחל בל תחולת כנשים
ונשים ואם ארס הדין
שידוע איז ואשה הדין
נזר כדע איז שיהא ארס
לאנשים ולא נשים אין
חייבין על קללן ולא
על הכהן ולא כנשים
ולא נשים ולא נזק לא

כאנשים ולא כנשים ואם
עצמה היא ולא יכולו חכמים
כתבתי זו המשנה [כפ]

מספורה לייבמה. כאשת איש שימחה שאסורה לבעלה ויבין דחונה היא
למאן אסורה להנדה: **המאן איילוניים וזוהי היא.** נפרק בה על יבמתו
לעיל דף סא. וילך לה (שם): מהזו ולא יפרוץ: **מרת'** **פרים חמה כהן**
יבדו. אבל קרי' אדם מיפקל נמי פקול על מה מתרומה דבי נשא דהיינו
פועל דמא: **לא ילדו** משלל

לימא זיהויה תיובתא
 16 שומרת יבם שזינתה
 הרין אפילו לאחר גמ'
 בדידיה תנא גמי סיפא
 שחלצו לה אחין כו';
 בעלזה לאבא דלא
 יהודה 17 האמר איילוני
 18 סריס חמה כהן שנשש
 בתרומה רבי יוסי ור'
 כהן שנשא בת ישראל
 יהודה אויור 19 טוממוס
 יחלון מפני שהוא כסר
 20

בגן תרומת פירות האיל ואילת תרומה
לדאורייתא כגון דגן תרומה וילך גור:
מאכלים דזכר מעילא הוא: מי
בספר תרומה בזה דרשן: דקטונא
לה למתניתין במדי דרבנן ואסרת לה
המזבח ושוק: שטל שונה. ברייתא
שעגול של תרומה בטל במאה של חולין
ואו עגול של תרומה במאה בטל בך
שעגולים של תרומה טהורה ואי תרומה
בזמן הזה לדאורייתא כיון דשיעור דבר
השבוש הוא ודרכו תמינס לא בטיל אף
על גב דתרומה תלמיט דרבנן האיל
ותרומה לדאורייתא טהורה לא מעגילין
דרבנן גזירה דרבנן אטו לדאורייתא:
תאמר איזה ואכלת אני שונה דר'. כלומר
מי איה לך למיגזר הכי דרבנן אטו
לדאורייתא אי נמי תמיט לבטולי
בדאורייתא לאו איסורא הוא שהרי אני
שונה תמיט של קטנת ממנה בטיל
בטהורה והכא מדי לדאורייתא הוא
אכל על גב דדרכו לימנות דמי סברת
אף שדרכו לימנות שנינו ללא בטיל
שדרכו לימנות תמיט דרבנן שנינו
שעגולא מיוחד לתמן אכל תמיט
שעגול שפמיט שהם נמכרים כלומר
אף על גב דרגילין לימנות האיל

ואין מיוחדים בכך בטלן: תלמן. פניגר"י מין קטנית הוא ולמתק הקדירה
בא: ידלקו. כלאים בשריפה דכתיב (דברים כג) תוקדש תוקד אש (קידושין ט:):
כולן

[illegible]

מר הריני נזיר שזה לא איש ולא אשה אינו נזיר ר"מ אומר אנדרונינוס בריה במי
הכריעו עליו אם זכר אם נקבה אבל טומטום אינו כן פעמים שהוא איש פעמים שהוא אשה
והוא צריכה תלמוד במקצת דברים שיש בה ובחוסהא דבנזירים פ'

מנחם וליסורי הנאה ילדים לקים היו טעמא דעולה משום דתרומה ממון היה דרעק וליסורי דלא בעיקר תרתי דהא פסס לן מחנ' כפרק גיד הנשה דתחיבת דג טמא ונ

ד"ר אשר דררי מיידי אלינא דר' יוסף. (ב) יאף דג"ה טהג גם בחיה ת"ת שמו של גיד משום (אח) דחלג
במקום דלינא למגד משום דאורייתא מודה ר"ל וצ"ע. (ג) ג

לְרִמָּה תִּהְיֶה תִּיבֹתָא דְרַב הַמְנוּנָה בִּרְיָ וְאִתְּ לֵעֵל כְּפִיָּק (דף טו:)
דקאמר לְרִמָּה תִּהְיֶה תִּיבֹתָא אִי צִי לְרִמָּה מֵעֵד אִי לֵסָ לְרַב
הַמְנוּנָה מִצִּי לְרִמָּה לְפָשֻׁט שְׁהִלְרוֹת פְּטוּרוֹת מַחֲלִיָּה וּמִן הַיּוֹס שֶׁאֵם
הִיוּ זְקוּקוֹת לְאַחֵן אִי־כִּי הִיוּ צִי לְרִמָּה פְּקוּלוֹת מִקֵּי לְחַלְמֵה דְלִיכָא
לְמַפְרָן מִן לְחַלְמֵה שְׁכָן הִיא עֲמֵה

מחללת שגם היכנסה שיניה מחללת
לכר המנוחה ואמר ר"י מהו דפשט
לכס בני ערוז בלו ליה מחללת
שאל יקפידו עליו ואמר שאין הלכה
כזה הענין: ואין מאכילה בומן
כח ושוק אפילו בדרוסה דרמנן.
כפרה שני לכהונתו (ת"כ ט"ז)
בני מנחם

גדולה חזק דקאמיר ואיבעית חימה בתרומה דרבנן אכלי לאורייתא לא אכלי הדיא שיעורי לא הויה סכנויה דהכא דגורין דרבנן אטו לאורייתא והא דלמר בללו עידין (פסחים דף מד.) גבי שמי מדוכות הנח לתרומת תבלין דרבנן ולא גורין אטו לאורייתא אמר ר"י דשמי האם דאקראי בעלמא ולא חימוק איפורא דלימירי תרומה למוך תרומה נפלה אכל עיגול בעיגולים דהכא א"ע דאקראי בעלמא חימוק איפורא והא דפריך לקמן (דף פג.) דרבי יוחנן אדרבי יוחנן מבריתא דשמי קופות הו"מ גשמי תרומה פירות דרבנן כי הדיא דפסחים אלא דמשני לה שפיר וא"ת ומי דחקו לר"ל דלא אכלה תרומה בזמן חזק ואורי"י משום דשמעין למן יוסי וסור אורייתא דפסחים ספקא הוי דקאמר (ב) שלח הכריזו בו חכמים אם הוא זכר אם הוא נקבה וא"ת והא לר"י תרומה בזמן הזה לאורייתא דכמוכא ברייתא דסדר עולם דמייתי לקמן בשמעתין וי"ל דקאמר ר"ל דר' יוסי תנא לה ולא סבר לה דכה"ג אשכחן כפרק וילא דופן (נהד דף מג.) ועוד לפני שהיה שונה אליבא דר' יוסי עיגול בעיגולים אלא ורבי יוחנן אלא ליה לקמן (דף פג.) דמני לה וסבר לה כדדייק ממתניתין דמשי ליה רבי יוסי לאדנדרוגיטוס ודאי זכר דרבנן נישא ומניה מוחצין לקמן (סו) לרבי טישא ולדיניה ביהא לגריתא מקמה מתני' :

אמר ליה ר' יוחנן ד"ר"י מי סברת תרומה כוסין הוא דרבנן. אע"ג דר' יוחנן גופיה אית ליה לקמן (סס) דלרבנן תרומה כוזב! דרבנן הבל אליבא דר' יוסי חימי וה"ה מי סברת דלר' יוסי תרומה

ס עולה אליה דרבי יוסי היה שונה: **שנא** שונה ציגול בעיניהם
בגן דמרי אתו מקדש אלף ו' דברים בלבד ואריזי דל"כ היל למינקט
ש"מ מושם דמריה דרגנ אלל במדי דאורייתא אסור כל שדרבו:
דמריהם כל טחאם וכו' תימה אע"ז דלמא כר' יוסי בלמא רגנ
דמריה דר' יהודה הוא רבי יוסי מנע מאי אריזי דמקדש חמישה דמרי כל
אלא גשה דברים ומדנקט חמיכה דוקא ש"מ דוקא חמיכה דהייא כל
ייק מההיא דשיגול בעיניהם דעל כרחק לא אחי כרגנ מדנקט שיגול
א' צאתן בו. וא"ל לר"ל כיון דתרוומה בזמן הורא דרגנ אלמא בטלה
א' אסור כל שדרבו וכו' לומר דלמ"מ תרוומה בזמן הורא דרגנ אלמא
(ג.) גבי יטירה ציגולות כו' יאמר דכלא' בכרס דחז דרגנ דזמן
ועוד דלפניו בזמן בית המקדש תרוומה חמישה דרגנ אי גמי חבלי
מקדש ולך דין הוא דאח שדרבו יקדש שמי דרגנ גנון חבלי המון:
דמקדש (במס' עד. וסו) לשמואל דאמר ספק ספקא בעבודת
יהודה בנביתא שדאסר אפי' בשאר אסורין ספק ספקא ושמואל
אסר ובע"ז וכלל דוכתי דכי אפי' משנה ואחרות באתרות הוה ליה לאתוי
ואחרות באתרות לא היה יכול להביא ראיה מקדש לשמואל דאמר
דליכא אלל חד ספקא ויש חידוש בזה כדנבער שמי פעמים
אילו אסורין דא רובא אסורין תרי רובי גנון גבי יוסקין בסוף פ"ק
בזהם אילו הולכין אחר רוב העיר גיריהם ורוב סיעה גיריהם:

סוּלָן

הוא לא בטלה את "דבר הנאמר" וישא דקאמר לקמן מאי חסידה ולא כפי מאי

ללא מטעמיהם סתם בחושי דבריהם סבב לעצמם דבר שבחנינו.

עין משפט
נר מצוה

קבב א מיי פון מהלי
תרומות הללס יד
סמג לארין דנא (טויידי קימן
שאל):
קבב ב ג מיי פון
מחלוקת ארמורי
ביאלה הללס טוי:
קבב ד מיי פון מהלי
תרומות ה"י כו
סמג עשין מנא טוישיע י"ד
קימן שאל סמג פ' כ
קבב ה מיי פון מהלי
תרומות הללס ב:
קבב ו טוישיע י"ד קימן
דלע סמג פ' כ:

תוספות ישנים

[illegible]

דרכנו ותרש ססיקה הי
נחוד האזה לדבר האחר

[illegible]

ומדעתם רבי כר"מ (דא"ר)
ל כעבולין עולה וא"כ הו
הה כה"ו דאורייתא ואפ"ה
כי ליכא אלא חד מינייהו

עצמא (2) כמותו מעטמא
 יסודי הנאה וי"ל ודאי לא
 עינול דמשה ידועה היא

ב סימן תר"ע ואח"כ ק"ק דהא